

(อม.๒๕)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม.๑./๒๕๔๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒./๒๕๔๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายรักเกียรติ สุขธนะ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องกล่าวหาสรุปความว่า เมื่อปี ๒๕๒๕ กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติเป็นครั้งแรก เพื่อควบคุมการจัดซื้อยาด้วยวิธีตกลงราคาหรือวิธีพิเศษให้อยู่ในราคาที่เหมาะสม ไม่สูงกว่าราคากลางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อมิให้มีการซื้อขายยาและเวชภัณฑ์ในราคาแพงกว่าปกติ อันจะทำให้ประชาชนและกระทรวงสาธารณสุขเสียหาย ภายหลังมีการประกาศเพิ่มเติมและแก้ไขเปลี่ยนแปลงกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติอีกหลายครั้ง ครั้นวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำเลยในฐานะรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าพนักงานตามกฎหมายได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในขณะนั้น โดยไม่ดำเนินการให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดราคายา กำหนดราคากลางของยาขึ้นใหม่ และไม่มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้ใช้ราคากลางของยาใหม่แทนฉบับเดิมที่ถูกยกเลิกไป มีผลทำให้ไม่มีราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติประกาศใช้บังคับ เป็นช่องทางเอื้อประโยชน์แก่บริษัทผู้จำหน่ายยาที่เป็นพรรคพวกของจำเลยสามารถจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดต่างๆ และโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในราคาแพงสูงกว่าปกติมาก เมื่อระหว่างวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยได้เรียกและรับเงินจากนายสุภชัย วีระภุชงค์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัทที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองและผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อเป็นการตอบแทนจากการที่จำเลยได้ประกาศยกเลิกราคากลางของยาดังกล่าว อันเป็นช่องทางให้บริษัททั้งสองจำหน่ายยาให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในราคาแพงสูงกว่าปกติและได้รับผลประโยชน์จากการจำหน่ายยาเป็นเงินจำนวนมาก โดยจำเลยได้สั่งการ จุงใจ ชี้นะ หรือสั่งการให้พรรคพวกของจำเลยดำเนินการจุงใจชี้นะให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล และแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่

เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลในสังกัด
กระทรวงสาธารณสุขจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์จากบริษัททั้งสองของนายสุภชัย อันเป็นการปฏิบัติหรือ
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และโดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงสาธารณสุข
และประชาชน ซึ่งนายสุภชัยได้มอบเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามแคชเชียร์เช็คธนาคารกสิกรไทย
จำกัด(มหาชน) สาขาถนนพหลโยธิน ให้จำเลยรับไปแล้ว เหตุเกิดที่ตำบลตลาดขวัญ ตำบลบางเขน ตำบล
สวนใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี ตำบลวัดชลอ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และแขวงบางกะปิ
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๑๔๘ , ๑๕๗

จำเลยให้การปฏิเสธ และต่อสู้ข้อกฎหมายหลายประการ โดยมีสาระสำคัญว่า ศาล
ไม่อาจยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
(คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจไต่สวน
และการไต่สวนไม่ชอบ ทั้งโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

ข้อเท็จจริงตามสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการไต่สวนหาข้อเท็จจริง
และพยานหลักฐานเพิ่มเติมของศาล ตลอดจนคำให้การเป็นหนังสือของจำเลยลงวันที่ ๒๑ เมษายน
๒๕๔๖ กับคำแถลงปิดคดีด้วยวาจาของจำเลย และคำแถลงปิดคดีเป็นหนังสือของกลุ่มความทุกฝ่าย
สรุปความว่า จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
๒๕๔๐ ตามเอกสารหมาย จ. ๒ แผ่นที่ ๒ ถึง ๕ และจำเลยพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่

๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒ แผ่นที่ ๖ ระหว่างที่จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ลงนามในหนังสือของกองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ สธ ๐๒๑๑/๐๕/๕๐๒๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ เสนอต่อจำเลยความว่า การประกาศภาวะเงินบาทลอยตัวเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และการปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของสินค้าจากเดิม ๗ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๐ ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างต้นทุนและราคาของสินค้าต่างๆ รวมถึงยาและเวชภัณฑ์เป็นอย่างมาก บริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายต่างๆ ไม่สามารถจำหน่ายยาในราคาเดิมได้ เห็นควรให้มีการประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติที่ประกาศใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ เพื่อว่าโรงพยาบาลและหน่วยงานต่างๆ จะไม่เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดซื้อยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒ แผ่นที่ ๗ ถึง ๘ จำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในขณะนั้น จึงได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒ แผ่นที่ ๕ โดยไม่ได้ประกาศราคากลางของยารับใหม่แทนฉบับเดิมที่ถูกยกเลิกไป ต่อมาวันที่ ๒๔ และ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ปราบกฐลัทธิฐานมีเงินเข้าฝากในบัญชีเงินฝากของนางสุรศักดิ์ญา สุขชนะ ภริยาจำเลยรวม ๓๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท คือธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๐๓๗-๑-๑๕๓๐๖-๕ นำฝาก

(อม.๔๒)

- ๕ -

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ เงินสดจำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ เงิน
สดจำนวน ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท และธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) สาขา
กุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๔๑๘-๒-๐๖๗๔๔-๔ นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม
๒๕๔๐ เงินสดจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณารายงานผลการ
ไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องจำเลยถูกกล่าวหาว่ารั่วรัยผิดปกติกแล้วมีมติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ ว่า
ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินที่จำเลยได้มาโดยรั่วรัยผิดปกติและอัยการสูงสุดได้ยื่น
คำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สิน
ดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามคดีหมายเลขดำที่ อม.๑/๒๕๔๕
ภายหลังประกาศยกเลิกราคากลางของยาดังกล่าวแล้ว จำเลยเพิ่งออกคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่
๒๘๓/๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคาขายขึ้นใหม่ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๑
โดยนายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธาน
กรรมการ คณะกรรมการชุดนี้พิจารณาจัดทำบัญชีกำหนดราคากลางของยาเสร็จเรียบร้อยแล้วส่วน
หนึ่งและประกาศใช้เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๒ ตามสำเนาคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข เอกสาร
หมาย จ.๔ แผ่นที่ ๓๐๕ ถึง ๓๑๐ และสำเนาประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดราคากลาง
ของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เอกสารหมาย จ.๔ แผ่นที่ ๒๗๒ คดีนี้เมื่อวันที่ ๘
มิถุนายน ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของสำนักงานประมาณจัดสรรเงิน
งบประมาณเพิ่มเติมในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ให้แก่กระทรวงสาธารณสุขจำนวน ๑,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐

บาท กระทรวงสาธารณสุขได้จัดสรรเป็นค่าเวชภัณฑ์ที่อยู่ในหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุเพื่อนำไปใช้หนี้ค่ายากับจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์โดยแยกเป็น ๒ ส่วน คือ จัดสรรให้แก่โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ผ่านงานบริการสาธารณสุขระดับจังหวัด จำนวน ๕๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจัดสรรให้แก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลชุมชนผ่านงานบริการสาธารณสุขระดับอำเภอ จำนวน ๘๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากที่มีการจัดสรรเงินงบประมาณเพิ่มเติมดังกล่าวแล้วประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๔๑ ปรากฏข่าวอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ภายในกระทรวงสาธารณสุข จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงสาธารณสุขหลายชุด คณะกรรมการการสาธารณสุขสภาผู้แทนราษฎรก็แต่งตั้งและมอบหมายให้คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาศึกษาเรื่องการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์แพงกว่าความเป็นจริงในกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการสอบสวน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๘๗๗/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีข่าวทุจริตการซื้อยาของกระทรวงสาธารณสุขมีนายบรรลุ ศิริพานิช เป็นประธานกรรมการ ซึ่งสรุปผลการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า มีข้อมูลและพยานหลักฐานเพียงพอที่น่าเชื่อว่ามีพฤติกรรมทุจริตในการจัดซื้อเวชภัณฑ์ เครื่องมือและวัสดุทางการแพทย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลบาง

แห่งจริง โดยมีนักการเมืองบางคนและข้าราชการประจำในกระทรวงสาธารณสุขบางคนได้แนะนำ
ขอร้อง ชีชวน สั่งการด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหลายจังหวัดให้ความร่วมมือ
ในการจัดซื้อยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ จากบริษัท/ห้างร้านที่แนะนำในราคาแพง
เกินกว่าปกติซึ่งน่าจะเชื่อว่าจะนำไปสู่การแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒ แผ่น
ที่ ๑๐ ถึง ๑๕ และกระทรวงสาธารณสุข ได้มีคำสั่งที่ ๕๖๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับองค์การเภสัชกรรม มีนายวิชัย โชควิวัฒน์ เป็นประธาน
กรรมการ ผลการสอบสวนสรุปว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นช่วงเกิดเหตุคดีนี้มีการสั่งซื้อยา
และเวชภัณฑ์จากผู้ผลิตอื่น ผ่านองค์การเภสัชกรรมเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๕๑๘,๕๗๘,๖๕๔ บาท โดย
เป็นการขายให้แก่หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข ๘๒๖,๐๒๘,๔๐๗ บาท เฉพาะหน่วยงานใน
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเงิน ๕๕๑,๓๕๐,๑๑๘ บาท ประมาณการมูลค่าความ
เสียหายอาจสูงถึง ๑๘๑,๗๔๘,๑๗๐.๕๗ บาท การซื้อยาและเวชภัณฑ์จากผู้ผลิตอื่นผ่านองค์การ
เภสัชกรรมมีราคาแพงกว่าที่ควรจะซื้อได้อยู่มาก โดยมีราคาแพงมากผิดปกติตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
ถึงเกินกว่า ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์ เกิดขึ้นใน ๓๔ จังหวัด กระจายในทุกเขตทั่วประเทศ โดยบริษัทที่ เอ็น พี
เฮลท์แคร์ จำกัด ของนายสุภชัย วีระภุชงค์ ได้รับใบสั่งซื้อยาผ่านองค์การเภสัชกรรมในช่วงเดือน
สิงหาคมและเดือนกันยายน ๒๕๔๑ สูงเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ โดยระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือน
กรกฎาคม ๒๕๔๑ มียอดการสั่งซื้อระหว่าง ๕๗๓,๒๓๖ บาท ถึง ๑,๐๑๗,๗๗๔ บาท แต่ในช่วงเดือน

สิงหาคม และกันยายน ๒๕๔๑ มียอดการสั่งซื้อเพิ่มขึ้นเป็น ๑๑,๓๓๘,๓๕๔ บาท และ ๘,๓๕๑,๓๗๔ บาท ตามลำดับ ตามเอกสารหมาย จ. ๕ แผ่นที่ ๑ ถึง ๑๒๓ (แผ่นที่ ๖๕) คณะอนุกรรมการฯ ได้รายงานต่อคณะกรรมการการสาธารณสุขสภาผู้แทนราษฎร สรุปผลการดำเนินงานว่า การจัดซื้อยา เวชภัณฑ์และวัสดุทางการแพทย์ในกระทรวงสาธารณสุขในราคาที่สูงเกินกว่าความเป็นจริง มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้มีการกระทำเป็นกระบวนการด้วยการวางแผนสั่งการประสานงาน โดยนักการเมืองและข้าราชการระดับสูงในกระทรวงบางคนร่วมมือกันอาศัยความร่วมมือจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หลายจังหวัดและผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแห่งให้ดำเนินการจัดซื้อยา เวชภัณฑ์และวัสดุจากบริษัท ห้างร้านที่นักการเมือง และข้าราชการเหล่านั้น ได้เตรียมการไว้ให้สมยอมกันเสนอราคาที่สูงกว่าความเป็นจริงเพื่อผลประโยชน์อันมิชอบตามเอกสารหมาย จ.๓ แผ่นที่ ๑๗๓ ถึง ๑๕๐ (แผ่นที่ ๑๘๒) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า ในระหว่างปี ๒๕๔๑ มีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์บางรายการราคาแตกต่างกันมาก อีกทั้งบางแห่งมีการจัดซื้อในราคาที่สูงกว่าราคารวมของจังหวัด หรือสำนักงานสาธารณสุขบางแห่งจัดซื้อในราคาสูงกว่าโรงพยาบาลชุมชนจัดซื้อ หรือมีการจัดซื้อจากผู้ขายรายเดียวกัน ใช้เงินงบประมาณประเภทเดียวกัน เดือนเดียวกันแต่ราคาต่างกัน มีข้อน่าสังเกตว่าช่วงที่ค่าเงินบาทสูงขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนลดลงแล้ว แต่ราคาที่จัดซื้อกลับสูงขึ้น โดยเฉพาะสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในราคาสูงกว่าการจัดซื้อของโรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลชุมชนหรือที่องค์การ

เกस्थ्यกรรมผลิตหรือจำหน่าย ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณไปเป็นเงิน ๓.๒๓ ล้านบาท ตามเอกสาร
หมาย จ.๓ แผ่นที่ ๑๕๑ ถึง ๒๐๑ (แผ่นที่ ๑๕๖) คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในขณะนั้นได้ดำเนินการ
สืบสวนสอบสวน ปรากฏว่ากรณีดังกล่าวมีมูลความผิดจริงและได้ทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม
ในกรณีการยกเลิกราคากลางของยาว่ามีผลสืบเนื่องเกี่ยวพันอันเป็นเหตุให้มีการทุจริตในการจัดซื้อยา
และเวชภัณฑ์หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนด
ราคากลางของยามีความบกพร่องไม่ดำเนินการเพื่อกำหนดราคากลางของยาโดยเว้นช่วงไว้ประมาณ
หนึ่งปีเศษ จนเป็นเหตุให้มีการฉวยโอกาสกระทำการทุจริตขึ้น จึงชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายส่งต้นสังกัดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่
ผู้กระทำความผิด กรณีทุจริตดังกล่าวแล้วทางการได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ข้าราชการ
ตำแหน่งผู้ช่วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดตราดรักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขภูมิภาค กับมีคำสั่งปลดออกจากราชการ ข้าราชการตำแหน่งนายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัดรวม ๕ จังหวัด คือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา นครปฐม พังงา และ
นราธิวาส ตามเอกสารหมาย จ.๓ แผ่นที่ ๑๒๖ ถึง ๑๔๐ และให้ว่ากล่าวตักเตือนรองปลัดกระทรวง
สาธารณสุข และผู้ที่รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองโรงพยาบาลภูมิภาค กรณีกระทำผิดวินัยไม่
ร้ายแรงในเรื่องเกี่ยวกับการยกเลิกราคากลางของยาโดยไม่มีราคากลางของยาใหม่ และไม่ได้
ดำเนินการให้มีราคากลางของยาใหม่โดยเร็ว ตามเอกสารหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๑๒๒ ถึง ๑๒๓ (คดี
หมายเลขดำที่ อม.๑/๒๕๔๔ ของศาลนี้) ส่วนการดำเนินคดีอาญาแก่ข้าราชการการเมือง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นให้ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการ ซึ่งนายรัฐมนตรีได้มีคำสั่งเมื่อ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามความเห็นของ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามเอกสารหมายเลข จ.๓ แผ่นที่ ๑๔๑ ถึง ๑๔๖ หลังจากนั้นพนักงานสอบสวนได้ แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาหนึ่งชุด เพื่อสอบสวนและดำเนินการจนใกล้จะเสร็จแล้ว ปรากฏว่าได้มี พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ออก ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องดำเนินการกับข้าราชการการเมือง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติจึงส่งเรื่องกลับมาที่สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงแล้ว ได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีอาญาแก่นายจिरายู จรัสเสถียร และนายณรงค์ศักดิ์ เสงไชยศรี โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า นายจिरายู จรัสเสถียร มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ให้ลงโทษจำคุก ๖ ปี ส่วน นายณรงค์ศักดิ์ เสงไชยศรี พิพากษายกฟ้อง ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๔๕ สำหรับการเรียกเก็บ เงินในคดีนี้จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏหลักฐานว่า เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ นายสุภชัย วีระภุชงค์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัทที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ได้ซื้อเช็คเชียร์เช็ครธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี เลขที่ ๔๑๗๓๕๖๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๔ ซึ่งเช็คเชียร์ เช็คดังกล่าวได้ซื้อโดยเช็ครธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี เลขที่ ๗๕๓๖๕๐๒

ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีนายวินัย วีระภูงศ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด บิดาของนายสุภชัย เป็นผู้สั่งจ่ายเช็คดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข จ. ๖ แผ่นที่ ๔๐ โดยเบิกเงินจากบัญชีกระแสรายวันเลขที่ ๒๑๘-๑-๐๕๒๒๓-๘ ซึ่งนายวินัย วีระภูงศ์ ให้เปิดบัญชีชื่อนางสุพาณี ลีชิตกิจสมบูรณ์ เพื่อความสะดวกในการเรียกเก็บเงินกรณีลูกค้าของบริษัทสั่งจ่ายเช็คชำระหนี้แก่บริษัท ตามรายการบัญชีเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๘๔ ต่อมาวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้นำแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าวไปเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๗ ถึง ๑๕๘ (แผ่นที่ ๑๕๘) และ ๒๐๔ เพื่อเรียกเก็บเงินตามแคชเชียร์เช็คดังกล่าวแล้ว โดยนายจิรายุให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ ว่าเงินตามแคชเชียร์เช็ค จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทดังกล่าว เป็นเงินที่นายจิรายุกู้ยืมจากนายสุภชัย วีระภูงศ์ มีการส่งมอบเงินและทำหนังสือสัญญากู้เงินกันที่ บริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ ตามหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ. ๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ ถึง ๑๕๘ นายจิรายุนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้หนี้การพนันส่วนตัว นายจิรายุไม่ได้ชำระหนี้คืน จึงถูกนายสุภชัยยื่นฟ้องต่อศาลแพ่งเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒ ตามสำเนาคำฟ้อง เอกสารหมายเลข จ. ๑๑ แผ่นที่ ๒๐๓ ถึง ๒๐๔ แต่นายสุภชัยและนายจิรายุได้ตกลงประนีประนอมยอมความกันเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ โดยนายจิรายุยินยอมชำระหนี้คืนจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาตามยอม ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่

๒๐๖ ถึง ๒๐๗ ปรากฏว่าโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๖๔๔๒ ตำบลท้ายเกาะ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ที่นายจิรายุมอบให้เป็นหลักประกันตามสำเนาโฉนดที่ดิน เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ นั้น นายจิรายุได้ขอรับโฉนดที่ดินคืน แล้วขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้นายถนอมชัย วรรณวิสูตร ในราคา ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ ตามเอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๗ โดยนำเงินที่ได้ไปใช้หนี้ส่วนตัว ไม่ได้นำไปชำระหนี้ให้นายสุภชัย และได้นำหลักทรัพย์อื่นไปวางเป็นหลักประกันแทน ตามสำเนาบันทกซื้อตกลง ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓ เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๒๐๘ ถึง ๒๐๙ ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เชื่อคำให้การของนายจิรายุดังกล่าว เพราะมีหลักฐานเชื่อว่านายจิรายุไม่ได้กู้ยืมเงินกันจริง แต่ปกปิด ซ่อนเร้นอำพรางข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๘๒/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ จึงมีมติให้แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยดังกล่าวให้กระทรวงสาธารณสุขทราบและพิจารณาว่ากระทรวงสาธารณสุขได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยหรือไม่ อย่างไร หากกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าได้รับความเสียหายและประสงค์จะกล่าวหาจำเลยว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ขอให้กระทรวงสาธารณสุขยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป ตามเอกสารหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๕๔ ถึง ๕๕ ต่อมากระทรวงสาธารณสุข โดยนายวินัย วิริยะกิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือลับด่วนมากที่สุด ๐๒๐๘/๑/๔๖๓ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ไปถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปความว่ากระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่าการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวง

สาธารณสุขในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ จากการสอบสวนความรับผิดชอบว่ากระทรวง
สาธารณสุขได้รับความเสียหายเป็นเงินประมาณ ๘,๑๑๐,๓๔๑.๕๕ บาท โดยเป็นการจัดซื้อยาและ
เวชภัณฑ์ของจังหวัดนครปฐม พระนครศรีอยุธยา พังงา อุบลราชธานี สกลนคร และสุราษฎร์ธานี ส่วน
การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ผ่านองค์การเภสัชกรรม กระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๕๖๓/๒๕๔๒
ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับองค์การ
เภสัชกรรม ซึ่งผลการสอบสวนในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหาย คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็น
ว่า การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ผ่านองค์การเภสัชกรรมใน ๓๔ จังหวัด มีมูลค่าความเสียหายอาจสูงถึง
๑๘๑,๗๔๘,๑๗๐.๕๗ บาท ซึ่งจากการสอบสวนทางวินัย กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของ
กระทรวงสาธารณสุข ปรากฏว่าบริษัทที่ เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ได้ขายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่
กระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดต่างๆ คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชัยภูมิ สุรินทร์ สระแก้ว สงขลา
สมุทรปราการ ชัยนาท อุดรดิตถ์ สระบุรี ปราจีนบุรี นครพนม อุดรธานี ชุมพร เชียงราย หนองบัวลำภู
ปทุมธานี ฉะเชิงเทรา ลำปาง กระบี่ ร้อยเอ็ด และประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณา
แล้วเห็นว่า การโอนเงินจากผู้บริหารของบริษัทที่ เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ไปยังจำเลยจำนวน
๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อ
หน้าที่ จึงขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน เพื่อให้ได้ความจริงต่อไป ตามเอกสารหมาย
จ. ๑ แผ่นที่ ๕๖ ถึง ๕๘ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องไว้พิจารณาและแต่งตั้งคณะกรรมการ

ไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่ ๑๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๕ มีนายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม เป็นประธานอนุกรรมการซึ่งคณะอนุกรรมการได้ไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ โดยภายหลังจากที่นายจิรายุถูกศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิพากษาลงโทษจำคุกในความผิดฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจผู้อื่นให้มอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ แล้ว นายจิรายุได้ติดต่อขอให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่มเติม โดยให้การใหม่เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ว่า แคมเซียร์เซ็คจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้างต้น เป็นเงินที่นายสุกชัยมอบให้แก่จำเลยในตอนเย็นของวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ เพื่อเป็นการตอบแทนที่จำเลยช่วยให้กระทรวงสาธารณสุขจัดซื้อยาจากบริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด ของนายสุกชัย แต่แคมเซียร์เซ็คดังกล่าวเป็นแคมเซียร์เซ็คชนิดคร่อม จำเลยจึงมอบให้นายจิรายุนำไปเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อเรียกเก็บเงินที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีเลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ซึ่งเป็นของจำเลย แต่ให้เปิดบัญชีชื่อนายจิรายุ โดยเงินส่วนใหญ่ในบัญชีดังกล่าวเกือบทั้งหมดเป็นของจำเลย คงมีบางรายการที่เป็นของนายจิรายุ โดยนายจิรายุและจำเลยจะทำหลักฐานกันไว้ในลักษณะของบันทึกช่วยจำว่าจำเลยฝากเงินไว้เมื่อใด จำนวนเท่าใดและเบิกไปใช้เมื่อใด จำนวนเท่าใด โดยจำเลยจะตรวจสอบบันทึกช่วยจำดังกล่าวและลงลายมือชื่อกำกับหรือเขียนข้อความคำว่า “OK” กำกับเป็นครั้งคราวที่ตรวจสอบว่าถูกต้องแล้ว ตามบันทึกคำให้การของนายจิรายุ เอกสารหมาย จ. ๑๑ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๕๕ และบันทึกช่วยจำเอกสารหมาย จ.๑๑ ลำดับที่ ๓๕๐

คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวมีมูล จึงมีหนังสือแจ้งให้จำเลยมาพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลยทราบแล้ว ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑ แผ่นที่ ๑๘๕ ถึง ๑๘๘ จำเลยได้ชี้แจงข้อกล่าวหาโดยให้การปฏิเสธ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑ แผ่นที่ ๒๒๓ ถึง ๓๖๒

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามข้อต่อสู้ของจำเลยประการแรกว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๑๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕ ได้หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติแต่ละมาตราของกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นบทบังคับให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาคดีโดยยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก ซึ่งมีความหมายเพียงว่าขอบเขตหรือกรอบของการพิจารณาคดีให้ยึดแนวทางที่ปรากฏในสำนวน ทั้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากการไต่สวน ตลอดจนสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๑ (๒), ๓๐๘ วรรคหนึ่ง มิใช่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักว่า ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.สรุปและจำเลยได้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหาดังจะเห็นได้จากความตอนท้ายของมาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและ

พยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร และความในวรรคสองของมาตราเดียวกันที่ให้นำ
บทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองด้วยโดยอนุโลม ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๓๒
บัญญัติว่า (๒) วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งต้องเป็นระบบไต่สวน
ข้อเท็จจริง โดยยึดสำนวนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสรุปไว้เป็นหลัก
และต้องยึดถือหลักในเรื่องการฟังความทุกฝ่าย และสิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้ง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ วรรคสอง บังคับให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ต่อศาลในวันยื่นฟ้องเพื่อให้ศาลใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวนและศาลอาจ
ไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร นอกจากนี้ ตามมาตรา ๕
วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๔๒ ก็บัญญัติให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้อธิบาย
ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้และยังมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือ
คณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย จากบทบัญญัติของกฎหมายที่กล่าวมาแสดงให้เห็นได้
อย่างชัดเจนว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริง

และพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยถูกกล่าวหาออกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ มีใช้ถูกผูกมัดโดยสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น การสรุป สำนวนพร้อมทั้งการทำความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกระทำการตามอำนาจหน้าที่ตาม กฎหมายโดยสุจริต จะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร มีการลำดับวันเวลาของเหตุการณ์ไม่ตรงตามความเป็น จริง ละเว้นพยานเอกสารบางเรื่องโดยไม่นำมาประกอบการพิจารณาและอ้างส่งศาลให้ครบถ้วน หรือไม่ ไม่ทำให้สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป และเป็นเหตุให้ศาลไม่อาจยึดสำนวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีได้ดังที่จำเลยต่อสู้ ทั้งจำเลยยอมมีสิทธิที่จะโต้แย้ง และนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อต่อสู้ของจำเลยได้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองจึงยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้ตามนัยดังกล่าว ข้างต้น ข้อต่อสู้ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามข้อต่อสู้ของจำเลยมีต่อไปว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนไม่ชอบ และ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เนื่องจากไม่มีผู้เสียหายยื่น คำร้องกล่าวหาจำเลยว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ และ ๑๕๗ เพราะ นายวินัย วิริยะกิจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ลงลายมือชื่อในหนังสือที่มีไปถึงเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ผู้แทนของกระทรวงสาธารณสุข หนังสือของกระทรวงสาธารณสุข ดังกล่าวไม่เป็นคำร้องกล่าวหาจำเลย ทั้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กล่าวหาจำเลยตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ป.มีฐานะเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วว่าจำเลยไม่ผิดและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวนอีก นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขไม่ใช่ผู้เสียหายจากการที่นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้รับเงินจากนายสุภชัย วีระภุชงค์ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า กระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขต่างมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗ และ ๑๘ มีอำนาจหน้าที่และส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗, ๒๘ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในช่วงเกิดเหตุ อีกทั้งในกรณีผู้เสียหายเป็นนิติบุคคล พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๘ (๔) กำหนดให้ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลมีอำนาจยื่นคำร้องแทนผู้เสียหายได้ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ การสาธารณสุข การส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพอนามัย การควบคุมอาหารและยา รวมทั้งสิ่งนี้อาจเป็นพิษหรือเป็นภัยแก่สุขภาพอนามัยและการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกาชาดตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ และกระทรวงนอกจากมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการในกระทรวงให้

เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติ
ราชการของส่วนราชการในกระทรวง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงรอง
จากรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติ
ราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง ฯลฯ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๑ นายวินัย วิริยกิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงเป็นผู้แทนอื่น
ของกระทรวงสาธารณสุขอีกคนหนึ่ง ประกอบกับเงินงบประมาณเพิ่มเติมในปี ๒๕๔๑ ที่กระทรวง
สาธารณสุขได้รับและมีการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์เป็นงบประมาณที่จัดสรรให้แก่
หน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นการที่นายวินัย
วิริยกิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ลงนามในหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ลับด่วนมากที่
สธ ๐๒๐๘/๑/๔๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ไปยังเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้ง
ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของจำเลยเกี่ยวกับการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขใน
ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ เป็นเหตุให้กระทรวงสาธารณสุขได้รับความเสียหาย ขอให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริงต่อไปด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๑ แผ่นที่ ๕๖ ถึง ๕๘
ถือได้ว่ากระทรวงสาธารณสุขโดยนายวินัย วิริยกิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้เสียหาย และ
ได้ยื่นคำร้องกล่าวหาจำเลยเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย มาตรา ๓๐๘, ๓๐๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖, ๖๗ และ ๖๘ ครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมาย

แล้ว แม้ข้อความในหนังสือฉบับดังกล่าวจะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่จำเลยใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงสาธารณสุข ยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ อันเป็นการกล่าวหาว่าจำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ก็ตาม ก็เป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการที่จำเลยขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้มีการโอนเงินจากผู้บริหารของบริษัท ที เอ็น พี เซลท์แคร์ จำกัด ไปยังจำเลยจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังปรากฏตามหนังสือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลับด่วนมาก ที่ ปช. ๐๐๐๖/๑๕๒๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยมายังกระทรวงสาธารณสุข หากกระทรวงสาธารณสุขได้รับความเสียหายและประสงค์จะกล่าวหาจำเลยว่าทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ก็ขอให้กระทรวงสาธารณสุขยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายต่อไป กระทรวงสาธารณสุขโดยนายวินัย วิริยะกิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุขก็ได้มีหนังสือฉบับดังกล่าวตอบกลับไป ดังนั้น พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา ตลอดจนพยานหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งความชัดเจนของผู้เสียหายที่ประสงค์ให้ดำเนินคดีต่อจำเลย มีครบถ้วนและชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ตามกฎหมายแล้ว

สำหรับปัญหาที่ว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กล่าวหาจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ป.มีฐานะเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วว่าจำเลยไม่ผิดและไม่มีหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวนอีกนั้น เห็นว่า ตามรายงานผลการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เรื่องการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ ของกระทรวงสาธารณสุขตามเอกสารหมายเลข จ.๓ แผ่นที่ ๑๐๕ และ ๑๐๖ และมติการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เอกสารหมายเลข จ.๔ แผ่นที่ ๘ และ ๙ หาได้สรุปว่าจำเลยไม่มีความผิดตามที่จำเลยกล่าวอ้างแต่อย่างใดไม่ แต่กลับสรุปว่าจำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แม้จะเป็นผู้กั้นกรองและลงนามในประกาศยกเลิกราคากลาง ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำ ความผิดด้วย แต่เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ซึ่งตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๓๐ ให้ส่งเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่เนื่องจากปัจจุบันจำเลยได้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ไปแล้ว ไม่สามารถดำเนินการส่งเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการ ได้ เห็นควรคงข้อมูลความผิดและมีมติให้ยุติเรื่อง อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ห้ามมิให้

คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน ซึ่งคดีนี้ตามรายงานผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่หยิบยกปัญหาดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาใหม่นั้น นอกจากจะพิจารณาหลักฐานเอกสาร ๒ ฉบับ คือ หนังสือของกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๑๑/๐๕/ว.๘๐๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ที่มอบนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์โดยอนุโลมในราคาที่ยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๑๐ และสูงกว่าเดิมได้ แต่ไม่เกินร้อยละ ๒.๘ และบันทึกข้อความของนายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา ฉบับลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ที่เสนอให้ประกาศยกเลิกราคากลางของยามาพิจารณาแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช.ยังได้อ้างถึงรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับองค์การเภสัชกรรม โดยนายวิชัย โชควิวัฒน์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการสอบสวนว่า มีการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขในงบประมาณปี ๒๕๔๑ โดยมีความเกี่ยวพันกับการที่จำเลยประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๖ ทำให้มีการฉวยโอกาสซื้อยาและเวชภัณฑ์ในราคาแพงเกินกว่าปกติโดยไม่มีพีดานกำกับ โดยรายการที่ซื้อแพงที่สุด แพงกว่าราคาปกติถึง ๖๐๐ เปอร์เซ็นต์ และอาจทำให้กระทรวงสาธารณสุขเสียหายมีมูลค่าความเสียหายสูงถึง ๑๘๑,๗๔๘,๑๗๐.๕๗ บาท และมีการจัดซื้อจากบริษัทที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด เพิ่มขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม และเดือนกันยายน ๒๕๔๑ มากผิดปกติ และจากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีจำเลยถูกกล่าวหา

ร้องเรียนร่ำรวยผิดปกติ ปราบกฏพยานหลักฐานเชื่อได้ว่าในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๑ ในขณะที่จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้มีการโอนเงินจากผู้บริหารของบริษัทที่ เอ็น พี เซลท์แคร์ จำกัด ไปยังจำเลยจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังปรากฏตามหนังสือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลับด่วนมาก ที่ ปช.๐๐๐๖/๑๕๒๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ที่มีไปยังกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยหรือไม่ อย่างไร ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขก็ได้มีหนังสือตอบกลับไปยังเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามหนังสือ กระทรวงสาธารณสุข ลับด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๘/๑/๔๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ กล่าวหาให้ ดำเนินการไต่สวนเป็นคดีนี้ ย่อมเป็นที่เห็นได้ชัดเจนว่า มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่ การไต่สวนแล้ว นอกจากนี้ นายโอกาส อรุณินท์ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. มีหนังสือไปถึงนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เกี่ยวกับการ ทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข สำหรับข้าราชการการเมืองโดยตั้งข้อสังเกตถึง พฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องถึงจำเลย กรณีนายจिरายู จรัสเสถียร ใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มี ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นไว้ด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๓ แผ่นที่ ๑๔๑ ถึง ๑๔๖ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะสามารถดำเนินการให้ได้รับความจริงต่อไปได้ หากใช่เป็นการระงับเรื่องเพราะไม่ พบว่าจำเลยกระทำความผิดหรือเรื่องของจำเลยยุติไปแล้วดังที่จำเลยยกขึ้นต่อสู้ ดังนั้น การที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หักบัญชีปัญหาเรื่องการยกเลิกราคากลางของยาขึ้นพิจารณาไต่สวนใหม่ จึงไม่

ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒

ส่วนปัญหาที่ว่า กระทรวงสาธารณสุขไม่ใช่ผู้เสียหายจากการที่นายจिरายู จรัสเสถียร ได้รับเงินจากนายสุภชัย วีระภูษงค์ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากการรับเงินดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานว่าเกี่ยวข้องกับการทุจริตและเวชกัณฑ์ในกระทรวงสาธารณสุขนั้น เห็นว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ เป็นเรื่องเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ยื่นคำร้องกล่าวโทษจำเลยดังได้วินิจฉัยมาแล้ว ส่วนจำเลยจะกระทำความผิดหรือไม่ จึงอยู่ที่ข้อเท็จจริงที่ว่า จำเลยได้กระทำการดังกล่าวหรือมีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องอย่างใดหรือไม่ กรณีเป็นเรื่องที่ศาลจะต้องพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานต่อไป ข้อต่อสู้ดังกล่าวแล้วของจำเลยฟังไม่ขึ้น สรุปแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนเป็นไปโดยชอบ โจทก์มีอำนาจฟ้อง

ปัญหาต่อไปมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ และ ๑๕๗ ตามฟ้องหรือไม่ กรณีเห็นควรรวมวินิจฉัยไปคราวเดียวกัน เพราะมีข้อเท็จจริงเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงผูกพันกัน ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า จำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าพนักงานตามกฎหมายได้ออกประกาศยกเลิก

ราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ โดยมีได้
ประกาศใช้บัญชีราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติฉบับใหม่แทนฉบับที่ถูกยกเลิกดังเช่น
ทุกครั้งที่ผ่านมา ตามเอกสารหมายเลข ๒ แผ่นที่ ๕ การมีบัญชีราคากลางของยากี่เพื่อเป็นการควบคุม
เพดานราคา ยา ส่วนที่จำเลยอ้างทำนองว่า ระหว่างนั้นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทลอยตัวและไม่หยุดนิ่ง
สภาพการณ์เป็นวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศ จึงไม่อาจประกาศใช้บัญชีราคากลางของยาฉบับใหม่แทน
ฉบับเดิมได้ ก็ปรากฏตามคำชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ และ
การประกาศยกเลิกราคากลางของยาดังกล่าว ซึ่งนายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์ หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม
กองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ร่วมเป็นกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคายาเมื่อปี ๒๕๔๑ ได้มอบเอกสารคำชี้แจง
ดังกล่าวประกอบคำให้การของตนที่ให้การต่อคณะอนุกรรมการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตาม
เอกสารหมายเลข ๑๐ แผ่นที่ ๑๘๕ ถึง ๒๑๐ โดยเอกสารแผ่นที่ ๒๐๓ ข้อ ๖.๓ มีข้อความว่า ได้มีการ
ติดตามราคา ยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ หลังการประกาศยกเลิกราคากลาง โดยการสำรวจราคาซื้อขาย
ของโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่มีการใช้มาก (จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) ทั้งยา
นำเข้า ยาที่ผลิตภายในประเทศ จำนวน ๕๗ รายการ โดยใช้ราคาที่เป็นราคารฐานนิยมที่จัดซื้อได้เทียบกับ
กับราคากลางของยา พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่ประกาศยกเลิกไปแล้วนั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลพอจะเห็น
สถานการณ์ด้านราคา ยาในภาพรวมดังนี้

- มียาจำนวน ๑๒ รายการ (หรือ ๒๑.๐๕ %) ยังสามารถใช้ราคากลางเดิมจัดซื้อได้

- ๒๖ -

- มีyajำนวน ๑๕ รายการ (หรือ ๒๖.๓๒%) จะต้องปรับลดราคากลางเดิมลง เนื่องจากปัจจุบันมีผู้ผลิตและผู้จำหน่ายมากขึ้น ทำให้มีการแข่งขันด้านราคามากขึ้น
- มีyajำนวน ๑๖ รายการ (หรือ ๒๘.๐๓%) จะต้องมีการปรับเพิ่มราคากลางเดิมขึ้นอีกประมาณ ๑๐% - ๒๕% เนื่องจากราคาขายในปัจจุบันสูงขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ
- มีyajำนวน ๑๔ รายการ (หรือ ๒๔.๕๖%) จะต้องมีการปรับเพิ่มราคากลางเดิมขึ้นมากกว่า ๒๕% ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยาที่มีผู้ผลิตน้อยรายหรือรายเดียว

ตามคำชี้แจงดังกล่าวข้างต้น ราคาที่มีการใช้มากมีทั้งราคาเดิม ลดราคาและขึ้นราคา หากยาที่มีราคาสูงขึ้นเพียงอย่างเดียวไม่ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏจากการสอบสวนของหลายหน่วยงานของรัฐได้ความตรงกันว่า เกิดการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในราคาสูงเกินกว่าความเป็นจริงเนื่องจากไม่มีพีดานกำกับ ดังนั้น ข้ออ้างของจำเลยจึงขัดกับสภาพความเป็นจริง ย่อมส่อพิรุณมีเงื่อนงำในการประกาศยกเลิกราคากลางของยา กรณีจึงต้องวินิจฉัยควบคู่กันไปด้วยว่า จำเลยได้เรียกและรับเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายสุกชัย วีระภูษงค์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัทที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ตามฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความชัดว่า แคมป์เซียร์เซ็คซิคร่อมของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระบุจ่าย

ให้แก่ นายสุภชัย วีระภุชงค์ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๔ มีที่มาจากเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายวินัย วีระภุชงค์ กรรมการผู้จัดการบริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด บิดาของนายสุภชัยเป็นผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่าย ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๔๐ โดยเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่ ๒๑๘ - ๑ - ๐๕๒๒๓ - ๕ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ซึ่งนายวินัยเบิกความว่า นายวินัยให้ เปิดบัญชีชื่อนางสุพาณี ลิขิตกิจสมบูรณ์ เพื่อความสะดวกในการนำเช็คของลูกค้าที่ชำระหนี้ให้แก่ บริษัทดังกล่าวเข้าบัญชีเพื่อเรียกเก็บเงิน ตามรายการบัญชีเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๘๔ ที่จำเลยกล่าว อ้างว่า แคมเชียร์เช็คดังกล่าวเป็นเรื่องนายจिरายู จรัสเสถียร ขอยืมเงินจากนายสุภชัย ตามหนังสือสัญญา กู้เงิน ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ ถึง ๑๕๘ ก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายวิโรดม วีระภุชงค์ ซึ่งลงลายมือชื่อเป็นพยานในหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวไม่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ ขณะนั้น เพราะนายวิโรดมเดินทางไปต่างประเทศตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๓๗๕ ถึง ๓๗๗ ที่ นายสุภชัยอ้างว่าให้นายนันทวัฒน์ ไกรเสม ทนายความเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับหนังสือสัญญากู้เงิน แล้ว เหตุไฉนจึงไม่ให้นายนันทวัฒน์ ทนายความลงลายมือชื่อเป็นพยานในหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวยอม ส่อพิรุธ สำหรับข้ออ้างของนายสุภชัยที่ว่านายสุภชัยให้นางสาวอมอร ศักดิ์อภาภานำเงินดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นเงินได้จากการทำธุรกรรมของบริษัทอื่นที่แยกต่างหากที่ประเทศกัมพูชา ไปแลกเปลี่ยนเป็นเงิน ไทยนำไปซื้อแคมเชียร์เช็คฉบับพิพาท แต่ปรากฏว่านางสาวอมอรนำเงินดอลลาร์สหรัฐไปแลกเปลี่ยน เป็นเงินไทยจากนายวินัย วีระภุชงค์ โดยนายวินัยส่งจ่ายเช็คจากบัญชีดังกล่าวแล้วให้แก่ นายสุภชัย

ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ ก็เป็นเพียงข้อกล่าวอ้างลอย ๆ ทั้งยังขัดต่อวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวมาแล้วอีกด้วย เพราะการกู้เงินรายนี้เป็นเรื่องส่วนตัวของนายสุภชัย แต่ นายสุภชัยกลับไปนำเงินดอลลาร์สหรัฐของบริษัทดังกล่าวที่ดำเนินกิจการที่ประเทศกัมพูชามา แลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยนำไปให้กู้ โดยไม่มีหลักฐานทางบัญชีมาแสดงให้เห็นแต่อย่างใด อีกทั้งเหตุใดจึงปล่อยเวลาไม่นำเช็คเงินสดเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๔๐ ไปเรียกเก็บเงินโดยเร็ว กลับปล่อยเวลาไว้หลายวันทำให้เสียผลประโยชน์เชิงธุรกิจ อันผิดปกติวิสัย และขัดต่อเหตุผล ไซ้แต่เท่านั้น นายสุภชัยยังยอมให้นายจิรายุนำโฉนดที่ดินซึ่งมอบเป็นหลักประกันไว้แต่แรกกลับคืนไป ครั้นนายจิรายุผิคนัดไม่ชำระหนี้ตามกำหนด นายสุภชัยก็เพิ่งมอบหมายให้ทนายความดำเนินการยื่นฟ้องนายจิรายุต่อศาลแพ่งเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒ หลังจากที่นายจิรายุผิคนัดไม่เคยผ่อนชำระดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๑ ตามหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ ถึง ๑๕๘ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังเกิดข่าวอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ภายหลังยื่นฟ้อง นายสุภชัยและนายจิรายุได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และศาลพิพากษาตามยอมตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ นายจิรายุเพิกเฉยตลอดมา ยิ่งไปกว่านั้น ปรากฏหลักฐานบันทึกข้อตกลงลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๑ เสียอีกว่า นายจิรายุเพิ่งนำทรัพย์สินมาให้ นายสุภชัยยึดไว้เป็นหลักประกัน ซึ่งต่อมาได้มีการบังคับคดีขายทอดตลาดปรากฏว่าหลักประกันมีมูลค่าน้อยกว่าจำนวนหนี้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏแจ้งชัดว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๖๔๔๒ ที่นายจิรายุมอบ โฉนดที่ดินไว้เป็นหลักประกันตามหนังสือสัญญากู้เงินรายนี้ นายจิรายุ

เพ็งชายให้นายถนอมชัย วรรณวิสูตร เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕ แผ่นที่ ๗ อันเป็นระยะเวลาหลังจากทำบันทึกข้อตกลงในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓ กรณีสื่อแสดงว่านายสุภชัย และนายจิรายุได้พยายามปิดบังซ่อนเร้น เสกสรรปั้นแต่งสร้างหลักฐานเกี่ยวกับการกู้เงินรายนี้ขึ้น ครั้นมีการบังคับคดีก็มีการปกปิดอำพรางเกี่ยวกับผู้ซื้อทรัพย์สิน โดยปรากฏตามคำเบิกความของนางสาววีริฐิติบุญญา ยืนยันว่าตนเพียงแต่ลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๖๗ เท่านั้น ตนไม่ได้เป็นผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด และไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้จ่ายเงินในการซื้อทรัพย์สิน จึงเชื่อได้ว่านายจิรายุไม่ได้กู้เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐ บาท จากนายสุภชัยแต่อย่างใด กรณีต้องพิเคราะห์ พยานหลักฐานต่อไปว่า เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี้มีการเคลื่อนไหวไปที่ใด ซึ่งนายจิรายุได้ติดต่อขอให้การเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๕๕ สรุปความว่า แคมเปญรื้อรายนี้ นายสุภชัยมอบให้ จำเลยเพื่อตอบแทนที่จำเลยช่วยเหลือให้กระทรวงสาธารณสุขจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของบริษัทไทย นครพัฒนา จำกัด แต่เนื่องจากเป็นแคมเปญรื้อรายนี้ จำเลยจึงมอบให้นายจิรายุนำไปเข้าบัญชีนายจิรายุเพื่อเรียกเก็บเงินในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ซึ่งนายจิรายุได้นำแคมเปญรื้อรายนี้เข้าฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา งามวงศ์วาน ซึ่งตรงกับรายการบัญชีตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๗ ถึง ๑๕๘ (แผ่นที่ ๑๕๘) และใบนำฝากเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๒๐๔ อีกทั้งนายจิรายุยังมีบันทึกช่วยจำเป็นหลักฐานว่า จำเลยฝากเงิน

หรือได้เงินจากผู้ใด เมื่อใด จำนวนเท่าใด และเบิกให้ใคร เมื่อใด จำนวนเท่าใด โดยจำเลยจะตรวจสอบ
ลงลายมือชื่อหรือเขียนข้อความว่า OK กำกับภายหลังตรวจสอบเป็นครั้งคราวไปตามเอกสารหมาย
จ.๑๑ ลำดับที่ ๓๕๐ สนับสนุน นอกจากนี้นายจิรายุได้ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.อธิบายความหมายของรายการในบันทึกช่วยจำหลายแห่ง หลายตอนเฉพาะที่
เกี่ยวข้องกับคดีนี้คือ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ระบุว่า ๑๐ ส.ค. ๔๑ รับจากพี่อ้อด ๕,๐๐๐,๐๐๐
บาท นายจิรายุได้อธิบายความหมายว่า เป็นกรณีที่จำเลยรับเงินจากนายสุภชัย ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น
แคชเชียร์เช็คลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ แล้วมอบให้นายจิรายุไปเข้าบัญชี คำว่า “พี่อ้อด” หมายถึง
นายสุภชัย วีระภุชงค์ รายการ ๑๓ ส.ค. ๔๑ (วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑) พี่โก้ ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท
นายจิรายุอธิบายความหมายว่า จ่ายให้นางสุรกัญญา สุขชนะ ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท จำไม่ได้ว่าจ่ายเงินสด
หรือโอนเงินให้ คำว่า “พี่โก้” หมายถึงนางสุรกัญญา รายการ ๑๔ ส.ค.๔๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑)
รับจาก รมต.พินิจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รมต.พินิจหมายถึงนายพินิจ จารุสมบัติ เป็นกรณีที่จำเลยไปยืมเงิน
จากนายพินิจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายพินิจสั่งให้นายจิรายุเป็นผู้ไปรับเงินยืมจากนายพินิจเพื่อไป
ชำระหนี้การพนัน รายการ ๑๔ ส.ค. ๔๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑) รับท่านเลขาคูดร + กรมแพทย์
๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท รับท่านเลขาช ของพี่สุวิทย์ ๕๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายพี่เบิ้ม (สด ๑ ล้าน โอน ๔ ล้าน)
๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุอธิบายความหมายว่าท่านเลขาหมายถึงนายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข ไปเก็บ
เงินที่จังหวัดอุดรธานี จากผู้เกี่ยวข้องในขบวนการทุจริต และกรมการแพทย์ซึ่งซื้อขายผ่านองค์การเภสัช
กรรม แล้วหักเปอร์เซ็นต์มาให้ โดยมอบผ่านนายปรีชา นำมาฝากไว้กับนายจิรายุเพื่อมอบให้จำเลย รับ

ท่านเลขาฯของพิสูวิทย์หมายความว่า เลขของนายสุวิทย์ ซึ่งเป็นกรรมการบริษัทบางกอกครีก จำกัด จ่ายพีบีเอ็ม (สด ๑ ล้าน โอน ๔ ล้าน) หมายถึง กรณีที่พันตำรวจโทปกรณ์ เสริมสุวรรณ ต้องการเงินสด ก่อน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงได้มอบเงินสดให้พันตำรวจโทปกรณ์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเข้าบัญชีให้ พันตำรวจโทปกรณ์หรือภริยาอีก ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบปากคำของนางพรสุข เสริมสุวรรณ ภริยาของพันตำรวจโทปกรณ์แล้ว นางพรสุขยืนยัน ว่า จำเลยได้โอนเงินจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา งามวงศ์วาน มาเข้าบัญชีของนางพรสุขที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานใหม่ ดอนเมือง บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๐๘๑ - ๒ - ๑๗๕๗๘ - ๖ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑ ตาม เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๐๘ ถึง ๓๑๕ เพื่อชำระหนี้เงินยืมคืนให้แก่นางพรสุข และแลกเงิน ดอลลาร์สหรัฐที่จำเลยนำมาวางไว้เป็นหลักประกันคืนไป ทั้งนางพรสุขเบิกความยืนยันด้วยว่า นายจิรายุไม่มีหนี้สินใด ๆ กับนางพรสุข ไซ้แต่เท่านั้น คณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ยังได้ไปตรวจสอบรายการเคลื่อนไหวในบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร ตามเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๗ ถึง ๑๕๘ (แผ่นที่ ๑๕๘) ด้วยแล้ว ปรากฏว่ารายการใน บัญชีเงินฝากมีความเคลื่อนไหวสอดคล้องกับบันทึกช่วยจำดังกล่าวด้วย คือบัญชีเงินฝากวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ มีรายการเงินฝาก ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๕,๑๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับ บันทึกช่วยจำ รายการ ๑๐ ส.ค. ๔๑ (วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑) รับจากพี่อ้อ (นายสุภชัย)

(อม.๔๒)

- ๓๒ -

๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท บัญชีเงินฝากวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑ ถอน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท ยอดคงเหลือ ๒,๖๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำ รายการ ๑๓ ส.ค. ๔๑ (วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑) พี่ไก่ (นางสุรกัญญาภริยาจำเลย) ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท (หมายถึงถอนมาจ่ายให้แก่ นางสุรกัญญา) บัญชีเงินฝากวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยอดคงเหลือ ๕,๖๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำ รายการ ๑๔ ส.ค.๔๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑) ที่ระบุว่ารับจาก รมต.พินิจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รับท่านเลขาอุดร + กรมแพทย์ ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท รับท่านเลขาฯของพี่สุวิทย์ ๕๐๐,๐๐๐ บาท (รวม ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท) บัญชีเงินฝากวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑ ถอน ๔,๑๕๐,๐๐๐ บาท ยอดคงเหลือ ๑,๕๔๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำ รายการ ๑๔ ส.ค.๔๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑) ที่ระบุว่าจ่ายพี่เบิ้ม (สด ๑ ล้าน โอน ๔ ล้าน) ดังนั้น จึงเชื่อว่านายจิรายุได้ให้การเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความเป็นจริงที่ได้บันทึกไว้ในคำให้การดังกล่าว ด้วยความสมัครใจ ไม่ได้ถูกบังคับหรือขู่เข็ญ หลอกลวงเพราะนายจิรายุเป็นผู้มีเจตนาตั้งใจไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เข้าไปสอบปากคำนายจิรายุ เพิ่มเติมในเรื่องจำพิเศษกรุงเทพมหานคร กับแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปรับหลักฐานบันทึกช่วยจำพร้อมภาพถ่ายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำเลยกับนายสุภชัย ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑ ลำดับที่ ๓๕๐ ที่ฝากไว้กับนางรัตนา เจริญโชคชัยกิจ พี่สาวของนายจิรายุ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวมาก่อน หากนายจิรายุไม่แจ้งให้ทราบ อีกทั้งในคำให้การของนายจิรายุตามเอกสาร

หมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๒ นายจิรายุก็ให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า เหตุที่ประสงค์จะให้การเพิ่มเติมเนื่องจากปัจจุบัน(ขณะนั้น)นายจิรายุต้องโทษอยู่ในเรือนจำแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องปิดบังข้อเท็จจริงอีก โดยต้องการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งข้อเท็จจริงที่นายจิรายุให้การประกอบหลักฐานต่าง ๆ ทั้งที่มอบให้แก่คณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และที่คณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบแล้ว มีเหตุผลเชื่อมโยงสอดคล้องตอกันเป็นลำดับขั้นตอน ไม่มีเหตุที่คณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิมพ์ข้อความเพิ่มเติมขึ้นมาเองเพื่อปรักปรำจำเลยแต่อย่างใด แม้เดิมนายจิรายุจะถ่ายเอกสารบันทึกช่วยจำและลบข้อความบางตอนออกแล้วถ่ายเอกสารที่แก้ไขส่งให้คณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำให้ไม่ตรงกับต้นฉบับบันทึกช่วยจำก็ดี แต่เมื่อตรวจดูต้นฉบับบันทึกช่วยจำโดยละเอียดแล้ว เห็นประจักษ์ชัดว่า สีมิกและลีลาตัวอักษรลายมือที่เขียนข้อความแต่ละรายการกระทำต่อเนื่องคราวเดียวกัน โดยบุคคลคนเดียวกันเรียงลำดับกันไป ซึ่งจำเลยเองก็ยอมรับว่าจำเลยได้ลงลายมือชื่อและเขียนกำกับคำว่า OK ในบันทึกช่วยจำ เพียงแต่จำเลยเบิกความอ้างว่ามีเงินฝากกับนายจิรายุ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๔๑ เท่านั้น ก็ขัดกับคำให้การของจำเลยลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖ แผ่นที่ ๑๓๘ ซึ่งระบุว่า ครั้งที่ ๘ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จำนวนเงิน ๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของจำเลยจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้นำไปชำระหนี้แก่บริษัทเสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด กรณีบ่งชี้ว่าข้อเท็จจริงมิได้เป็นดังที่จำเลยกล่าวอ้าง จริงอยู่เมื่อนายจิรายุให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรกเมื่อ

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ ว่า เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รายนี้ นายจิรายุ กู้ยืมจากนายสุภชัยตาม เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๑๖ ถึง ๓๒๓ (แผ่นที่ ๓๑๗) กิติ ก็เป็นที่เห็นได้ว่าเป็นการให้การก่อน นายจิรายุ ถูกศาลพิพากษาลงโทษดังกล่าวแล้ว จึงจำเป็นต้องปิดบังให้การเช่นนั้นเพื่อให้พ้นผิด ย่อมมี เหตุผลรับฟังได้ และถึงแม้ชั้นไต่สวนพยานหลักฐานของศาล นายจิรายุจะเบิกความว่าเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่นายจิรายุ กู้ยืมจากนายสุภชัยแทนจำเลยกิติ ก็เห็นได้ชัดว่านายจิรายุ พยายามเบิกความบ่ายเบี่ยงด้วยเกรงภัยระหว่างต้องโทษอยู่ แต่นายจิรายุก็ยังเบิกความด้วยว่า เหตุที่ไม่ ใช้เงินคืนนายสุภชัยเพราะนายจิรายุไม่ได้กู้ยืม ไม่ได้ใช้เงินรายนี้เลย ส่อแสดงว่าข้อเท็จจริงไม่ได้ เป็นไปดังที่นายจิรายุให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ครั้งแรก และที่ เบิกความต่อศาล แต่เชื่อได้ว่าคำให้การของนายจิรายุที่ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๕๕ เป็น ความจริง และจากรายการฝากและถอนเงินในบัญชีดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าก่อนที่นายจิรายุ จะนำ แคชเชียร์เช็คจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าเรียกเก็บเงิน จำเลยมีเงินอยู่ในบัญชีเพียง ๑๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท เมื่อธนาคารเรียกเก็บเงินได้แล้ว นายจิรายุถอนเงินจำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางสุรกาญญา ภริยาจำเลย เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑ ย่อมแสดงว่าเงินตามแคชเชียร์เช็คของนายสุภชัยเป็นเงิน ของจำเลยนั่นเอง และการที่นายจิรายุโอนเงินจากบัญชีดังกล่าวจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑ ไปเข้าบัญชีของนางพรสุขเพื่อชำระหนี้ของจำเลย โดยในขณะนั้นบัญชีดังกล่าว มีเงินอยู่ในบัญชี ๕,๗๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท ส่วนหนึ่งเป็นเงินตามแคชเชียร์เช็คของนายสุภชัยที่เหลือ

จากมอบให้กรียาจำเลย อีกส่วนหนึ่งเป็นเงินที่นายจิรายูอ้างว่าเกี่ยวข้องกับการทุจริตที่จังหวัดอุดรธานี และกรมการแพทย์ กับเงินที่นายจิรายูรับมาจากบริษัทยาอีกแห่งหนึ่งจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ยิ่งแสดงให้เห็นว่า เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว เป็นเงินที่นายสุภชัยมอบให้จำเลย มิฉะนั้นคงไม่มีการถอนออกไปเพื่อประโยชน์ของจำเลยดังกล่าวข้างต้น ขณะนี้ประเทศไทยมีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันฝังรากลึก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันจึงจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น โดยประสงค์ให้มีการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แม้แต่ศาลเองก็ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีระบบใหม่ ดังที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๒ ว่า “(๒) วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งต้องเป็นระบบไต่สวนข้อเท็จจริง โดยยึดสำนวนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสรุปไว้เป็นหลัก และต้องยึดถือหลักในเรื่องการฟังความทุกฝ่าย และสิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา” ดังนั้น ศาลจึงต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์นำมาตรการแสวงหาความจริงให้ปรากฏ คดีทุจริตเมื่อมีเค้ามูลย่อมจะต้องแกะรอยย้อนกลับตามไปลี้วงลึกถึงต้นตอ จึงต้องนำข้อเท็จจริงหลักฐานต่าง ๆ มาประมวลในภาพรวม ก็จักประจักษ์ชัดดังคำกล่าวที่ว่ากรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา ในเมื่อจำเลยเองยอมรับตามคำให้การของจำเลยลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖ แผ่นที่ ๑๓๖ ถึง ๑๓๙ ว่า เงินจำนวน ๑๔๙,๗๘๐,๐๐๐ บาท ที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๙ - ๒ - ๖๒๕๔๙ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายู จรัสเสถียร ธนาการ ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน เป็นเงินที่จำเลยได้มาจากการเล่นพนันบ่อนกาสิโน เหตุที่มอบหมายให้นายจิรายูเป็นผู้นำเช็กไปเรียกเก็บเงิน เนื่องจากมีความจำเป็นต้องปิดบังมิให้

สาธารณสุขทราบว่าจำเลยเป็นนักการพนัน และเพื่อความสะดวกในการชำระบัญชีหนี้พนันให้กับ
ตัวแทนบ่อนกาสิโน และการใช้จ่ายเงินทางการเมือง แต่จำเลยเบิกความต่อศาลทำนองว่า จำเลยชอบ
เล่นการพนัน ต้องการรักษาภาพลักษณ์เพราะจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี จึงต้องนำเงินฝากเข้าบัญชี
ของนายจิรายุ ก็ขัดต่อเหตุผล เพราะก่อนหน้านี้จำเลยก็ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ และจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี รวม ๕ ครั้ง แต่ที่แล้วมาจำเลยกลับเบิก
ความว่าจำเลยนำเงินฝากเข้าบัญชีของนางสุรศักดิ์ญา สุขชนะ ภริยาจำเลย ข้ออ้างจึงไม่สมเหตุผล อีกทั้ง
เพราะเหตุใดจำเลยจึงเล่นการพนันได้เงินจำนวนมากดังกล่าวข้างต้น ในช่วงระยะเวลาภายหลังจากที่
จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง
ยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ แล้วต่อมาจำเลยกับ
คณะยังเดินทางไปตรวจราชการจังหวัดต่าง ๆ จนกระทั่งนายจิรายุถูกฟ้องว่าเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจ
ในตำแหน่งโดยมิชอบข่มขืนใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลอื่นมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินอันเกี่ยวกับ
การทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข และนายจิรายุถูกศาลนี้พิพากษาลงโทษไป
แล้ว ดังนี้ เมื่อประมวลพยานหลักฐานต่าง ๆ ดังได้วินิจฉัยข้างต้น โดยละเอียดแล้ว รูปคดีเชื่อได้โดย
ปราศจากสงสัยว่า การที่จำเลยออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียา
หลักแห่งชาติครั้งเกิดเหตุคดีนี้ ก็เพื่อมิให้มีพาดนกำกับ อันเป็นการเปิดโอกาสเป็นช่องทางเอื้อ
ประโยชน์แก่บริษัทผู้จำหน่ายยาที่เป็นพรรคพวกของจำเลยสามารถจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดต่าง ๆ และโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในราคาแพงกว่า

(อม.๔๒)

- ๓๓ -

ปกติแล้วจำเลยได้รับเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายสุภชัย วีระภุชงค์ รองกรรมการผู้จัดการ บริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัทที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้จำหน่ายยา และเวชภัณฑ์เป็นการตอบแทนโดยมิชอบ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของ จำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ และเมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิด ตามมาตรา ๑๔๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว จึงไม่ปรับบทลงโทษตามมาตรา ๑๕๗ อันเป็นบททั่วไปอีก เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ทั้งปวง ตลอดจนคำนึงถึงว่าจำเลยอาศัยรับใช้ชาติบ้านเมือง โดยได้รับ เลือกลงตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ รวม ๗ สมัย ทั้งได้ดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีถึง ๕ ครั้ง ประกอบกับจำเลยสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีทางกฎหมาย โดย ประกอบอาชีพทนายความอีกด้วย แต่กลับมาก่อทำความผิดทุจริตคอร์รัปชันเช่นนี้ จึงเห็นสมควร ลงโทษสถานหนัก

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ ให้ลงโทษจำคุก ๑๕ ปี.

นายเสริมศักดิ์ ผลัดธุระ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์

นายวิชา มั่นสกุล

(อม.๔๒)

- ๓๘ -

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท

นางอรพินท์ เศรษฐมานิต

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ

นายทองหล่อ โฉมงาม

นายประพันธ์ ทรัพย์แสง

นายมงคล ทับเที่ยง